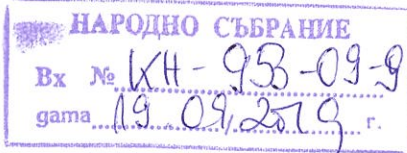

ДО
Г-ЖА МИЛЕНА ДАМЯНОВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ
НА КОМИСИЯ ПО ОБРАЗОВАНИЕ И НАУКА
ЧЕТИРИДЕСЕТ И ЧЕТВЪРТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

СТАНОВИЩЕ

от чл.-кор. проф. д.н. Иван Илиев – Ректор на Лесотехнически университет

Стносно: Проект за изменение и допълнение в ЗВО.

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ПРЕДСЕДАТЕЛ,

Предложенията за изменение и допълнение на Закона за висшето образование са мотивирани с осигуряване на съответствие със заложените в приетата от Народното събрание Стратегия за развитие на висшето образование в Република България за периода 2014 - 2020 г., в която е предвидено оптимизиране на институционалната мрежа за висше образование и усъвършенстване на системата за управление на висшите училища чрез въвеждане на модел на управление, базиран на прозрачност, отчетност и ясни отговорности.

Считаме, че част от предложенията са уместни и биха допринесли за постигане на поставените цели, напр.:

- Разпределението на общия брой на приеманите за обучение студенти и докторанти по държавни висши училища, по професионални направления и по специалности от регулираните професии и по форми на обучение.
- Отпадането на легализация на дипломите на лицата, завършили висше образование в чужбина, включително и на дипломите за придобита степен, съответстваща на образователната и научна степен „доктор“.
- Изискването към частните висши училища да разполагат с право на собственост или с учредено право на ползване върху недвижимите имоти, които служат за провеждането на обучението.
- Предвиденото право на сключване от държавните висши училища до две споразумения с държавни и общински училища от системата на предучилищното и училищното образование за извършване на съвместна учебна дейност.
- Фиксиране на срока на валидност на институционалната акредитация, без обвързването му с оценката.
- Отпадането на акредитацията на докторските програми и обвързването им с програмната акредитация.
- Едновременното оценяване на едно и също професионално направление.
- Предлаганата възможност на всички хабилитирани лица да бъдат удължавани договорите до три години.
- Въвеждането на електронна платформа за акредитация.

- Предвижданото допълнително финансиране, определено от Министерския съвет, за обучението по приоритетни професионални направления и защитени специалности; за компенсирание на разходите за освобождаване от такси.

Считаме, че друга част от предложенията не биха допринесли за усъвършенстване на системата за управление на висшите училища, напротив биха довели до затрудняване на управлението и до ограничаване на академичната автономност, например:

- Чл. 9 ал. 2 т. 4 (нова): Въвеждането на Национална карта на висшето образование вместо до консолидация на висшите училищата и техните структури би дало възможност за мултиплициране на филиалите или за откриване на алтернативни училища на регионален принцип. Университетите не трябва да бъдат регионални звена, а специалностите които се изучават в тях да бъдат само за определени градове или региони.
- Чл. 10 ал. 2, т. 9 (нова): Утвърждаването от министъра на политика за развитието на всяко държавно висше училище със стратегически цели, задачи, целеви стойности и показатели за изпълнението им, без регламентирана финансова обезпеченост.
- Чл. 10 ал. 2, т. 10 (нова): Сключването между министъра и ректора на държавното висше училище договор за управление.
- Чл. 26 ал. 7 (променена): Намалването на минималния брой на членовете на факултентия съвет (от 25 на 21) не е предпоставка за консолидация, а за запазване на факултети, които не отговарят на сегашните изисквания.
- Чл. 26, ал. 1 (променена): Не става ясно какъв е минималният брой на преподавателите на основен трудов договор (ОТД) във Факултета. Ако се изхожда от това, че Факултетът обединява не по-малко от три катедри, а минималният брой на една катедра е от 7 преподаватели на ОТД, то минималният състав на Факултета трябва да бъде 21 преподаватели на ОТД.
- Чл. 26, ал. 3 (променена): Изискването за поне една четвърт в състава на Общото събрание на факултета да бъдат нехабилитирани преподаватели ще постави много факултети, в които нехабилитираните преподаватели са по-малко, в невъзможност да организират Общо събрание. Същото се отнася за Общото събрание и Академичния съвет на висшето училище.
- Чл. 35а ал. 3 (променена): Четният брой на членовете на съвета на настоятелите.
- Чл. 35а ал. 4, б) (променена): Включването на възможността представители на синдикални организации да бъдат членове на съвета на настоятелите, което е в антагонистичен разрез със същността и ролята на синдикатите и на настоятелството.
- Чл. 78, ал. 7 (нова): В предлаганата промяна на чл. 78 се предлага нова алинея (7) „Валидността на програмната акредитация е за период 4 години“. Не става ясно обаче, този срок за каква оценка се дава.

В чл. 78 се предлагат промени в алинеи (1), (2) и (3). Не се коментират промени в алинея (4), а тя гласи:

(4) Срокът на валидност на акредитацията е:

1. шест години - когато получената оценка е от 9,00 до 10,00;
2. пет години - когато получената оценка е от 7,00 до 8,99;
3. четири години - когато получената оценка е от 5,00 до 6,99;
4. три години - когато получената оценка е от 4,00 до 4,99.

Изглежда, че в посочените алинеи на чл. 78 съществува противоречие.

Съкращаването на срока на програмната акредитация до 4 години и съответния следакредитационен контрол според нас би довело до почти постоянно ангажиране на висшите училища и факултети с подготовка на документация, за сметка на научно-изследователската и учебната дейности. Според нас срокът на програмната акредитация

за период от 4 години, е малък и предлагаме да се запази валидността на акредитацията съгласно предложеното в чл. 78 (4).

• Невъзможността за едновременно провеждане на повече от една акредитационна процедура в дадено висше училище би породило сериозни затруднения, особено за училища с голям брой професионални направления.

ЧЛ.-КОР. ПР

Ректор

Лесотехнически университет

